

Jakub RAZIM

Jindřich Korutanský jako český král ve světle dobových svědectví

Diplomová práce

Filozofická fakulta Karlovy univerzity

Ústav českých dějin

Praha, 143 str. rkp. + 4 obr. příl.

Posudek vedoucího diplomové práce

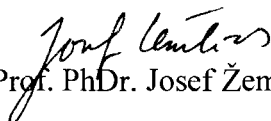
Po řadu semestrů jsem měl možnost sledovat, jak se diplomant vyrovnává s tak složitou osobností, jakou v českých dějinách představuje Jindřich Korutanský, vládnoucí po tři roky (1307-1310) v nedlouhém intermezzu po vymření Přemyslovců. V první řadě mu jde o obraz panovníka, který nejenže se nepříliš významně zapsal do českých dějin, ale dočkal se také vysoce rozporuplných hodnocení. Jak, proč a od koho, na čí popud, se snaží rozšířovat právě Jakub Razim.

K práci přistoupil odpovědně a zdaleka se nespokojil jen výpověďmi českých pramenů, které jmenovitě v osobě Petra Žitavského (druhý z tvůrců proslulé Zbraslavské kroniky) králi Jindřichovi „nepřejí“, ale do svého pozorování a hodnocení zapojil i u nás málo frekventované „svědky“ ze vzdálených oblastí, zejména z korutansko-tyrolského regionu, kam se „král“ Jindřich po svém sehnání z Čech uchýlil. Text prozrazuje, že ho téma zaujalo, dokonce se zdá, jakoby v některých situacích zaujal vůči svému „hrdinovi“ (v dobrém slova smyslu) obranářský postoj.

Práce má klasické členění, přehledné a dobře uspořádané, a její těžiště spočívá v kapitole 4 (*Pramenná svědectví a Jindřichovi Korutanském*), rozčleněné do oddílů hlavní a vedlejší prameny. Pozornost se samozřejmě koncentruje na obraz nabídnutý cisterciákem Petrem Žitavským, přičemž tady se J. Razim nevyhýbá ani obecnějším otázkám o legitimitě královské moci ve středověku (*rex tyrannus, rex puer* apod.). Následují pohledy tzv. Otokara Štýrského, Jana z Viktringu, samozřejmě českého tak řečeného Dalimila a noticek z různých klášterních análů. Mezi vedlejší prameny, které jsou od Jindřichových vladařských aktivit v Čechách již odtažité a především o něco pozdější, zařadil Jakub Razim některá italská zpravodajství, jako Albertina Mussata, Ferreta di Vicenza, ale i Petra Suchenwirta aj., včetně odrazu Jindřicha Korutanského ve dvorské poezii. Jak se zdá, vyčerpал všechna relevantní svědectví.

Vznikla zajímavá sonda, která přináší leccos nového jak v pohledu na reálné „historické“ hodnocení Jindřicha Korutanského (například obecně není příliš známo jeho vystoupení v göllheimské bitvě) jako českého krále, tak v „technice“ středověkého biografického uchopení vladařské osobnosti. Do budoucna by nebylo nezajímavé sledovat a srovnat, jaké stopy po sobě zanechal Jindřich Korutanský jako vévoda korutanský a hrabě tyrolský. Diplomová práce je vybavena potřebnými náležitostmi (včetně několika obrazových příloh) a po mém soudu si zaslouží nejvyšší ocenění.

Praha, 16.1. 2006

Prof. PhDr. Josef Žemlička, DrSc.